

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/1041
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0450/A

Verzoekende partijen	1. de heer Dirk LOGGHE 2. de bvba LOGGHE &C° vertegenwoordigd door advocaat Jürgen DE STAERKE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9550 Hillegem (Herzele), Dries 77
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkomenende partij	de nv CONNECTIMMO vertegenwoordigd door advocaten Herman DE BAUW en Bart MARTEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 55

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 maart 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 januari 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende van 26 oktober 2015 tot afgifte van een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomenende partij voor het heropbouwen van de voormalige creosoteerfabriek op het perceel gelegen te 8400 Oostende, Oudenburgsesteenweg 87, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie G, nummer 177T, onontvankelijk verklaard.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 1 juni 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 29 juli 2016 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in. De tussenkomenende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 17 oktober 2017.

Advocaat Jürgen DE STAERCKE die voor de verzoekende partijen verschijnt en advocaat Laura JANSSENS die *loco* advocaat Bart MARTEL voor de tussenkomen partij verschijnt, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomen partijen dienen op 26 juni 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de heropbouw van de voormalige creosoteerfabriek op het perceel aan de Oudenburgsesteenweg 87.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'afbakening Zeehavengebied Oostende', definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 22 maart 2013.

Het openbaar onderzoek loopt van 23 juli 2015 tot en met 21 augustus 2015.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende verleent op 26 oktober 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen.

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 12 december 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 5 januari 2016 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 12 januari 2016 beslist de verwerende partij op 28 januari 2016 om het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert:

" ...

Artikel 4.7.21 §3 stelt dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld wordt binnen een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na deze van aanplakking.

Het attest van aanplakking afgeleverd door het gemeentebestuur van Oostende vermeldt dat de bouwheer de vergunning heeft aangeplakt vanaf 29/10/2015.

Op grond van deze gegevens moet worden besloten dat de beroepstermijn van dertig dagen is ingegaan 30/10/2015 om te eindigen op 29/11/2015.

Het beroepschrift werd ingesteld per aangetekend schrijven dd. 12/12/2015. Hieruit volgt dat de beroepstermijn op het ogenblik van het instellen van het beroep reeds was verstreken.

Beroepsindiener betwist dat de aanplakking op 29/10/2015 is gebeurd. Volgens beroepsindiener zou de aanplakking "pas in de loop van 16/12/2015" zijn gebeurd zonder dit evenwel verder toe te lichten.

Nog stelt beroepsindiener:

"Het is volstrekt ongeloofwaardig dat de aanvrager op datum van 29 november 2015 tot aanplakking zou kunnen zijn overgegaan. De bestreden vergunningsbeslissing werd blijkens de digitale ondertekening pas op 29 november 2015 om 20u57min46sec door de schepen en stadssecretaris ondertekend".

Beroepsindiener staft dit met een afdruk van de digitale ondertekening die nochtans duidelijk als datum draagt: "29/10/2015, 20:57:46" en niet 29 november 2015 zoals beroepsindiener in zijn beroepschrift stelt.

Het standpunt van beroepsindiener klinkt dan ook niet aannemelijk.

Op verzoek van de provinciale dienst Vergunningen heeft de dienst Stedenbouw, Milieu en Ruimtelijke Planning van de Stad Oostende op 21/12/2015 volgende stukken per email bezorgd:

- de digitale vergunning, ondertekend door de stadssecretaris en de schepen dd. 29/10/2015.*
  - de email dd. 30/10/2015 van de Stad Oostende met de betekening van de vergunningsbeslissing aan de aanvrager.*
  - een screenshot van de download van de aanvrager. De aanvrager heeft de stukken gedownload op 30/10/2015, 19:43:41.*
  - 2 foto's met datumstempel van de aanplakking, resp. op 29/10/2015 om 14:54 en 14:55.*
- In casu kan men uit de aangeleverde stukken niet anders dan concluderen dat de aanplakking correct is gebeurd. Immers, zowel het attest van aanplakking als de bijhorende foto's van de aanplakking hebben als datum 29/10/2015. Hieruit moet redelijkerwijs worden besloten dat er geen twijfel kan bestaan over het precieze tijdstip van de aanplakking.*

Uit verder navraag bij de Stad Oostende blijkt bovendien dat de aanplakking is aangebracht door de aangestelde beambte van de Stad Oostende en niet door de vergunninghouder zoals beroepsindiener in zijn beroepschrift stelt.

Aangezien de aanplakking door de afgevaardigde van de Stad Oostende wel degelijk heeft plaatsgevonden op 29/10/2015, moet worden besloten dat het beroepschrift ingesteld per aangetekend schrijven dd. 12/12/2015, ruimschoots laattijdig is ingediend.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig ingediend is. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

Een enig middel ontleen de verzoekende partijen aan de schending van artikel 4.7.19 en 4.7.21, §3, 3° VCRO, en van “de formele motiveringsverplichting zoals o.m. vervat in de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen” en in het beginsel van behoorlijk bestuur van de motiveringsplicht”.

De verzoekende partijen stellen:

“...

De bestreden beslissing overweegt dat het attest van aanplakking afgeleverd door het gemeentebestuur van Oostende vermeldt dat de bouwheer de vergunning heeft aangeplakt vanaf 29/10/2015. Op grond van deze gegevens moet volgens verwerende partij worden besloten dat de beroepstermijn van dertig dagen is ingegaan 30/10/2015 om te eindigen op 29/11/2015. Het beroepschrift werd ingesteld per aangetekend schrijven dd. 12/12/2015. Hieruit volgt volgens verwerende partij dat de beroepstermijn op het ogenblik van het instellen van het beroep reeds was verstreken.

Op verzoek van de provinciale dienst Vergunningen van verwerende partij zou de dienst Stedenbouw, Milieu en Ruimtelijke Planning van de Stad Oostende op 21 december 2015 volgende stukken per email hebben bezorgd:

- de digitale vergunning, ondertekend door de stadssecretaris en de schepen dd. 29 oktober 2015.*
- de email dd. 30 oktober 2015 van de Stad Oostende met de betekening van de vergunningsbeslissing aan de aanvrager.*
- een screenshot van de download van de aanvrager. De aanvrager heeft de stukken gedownload op 30 oktober 2015, 19:43:41.*
- 2 foto's met datumstempel van de aanplakking, resp. op 29 oktober 2015 om 14:54 en 14:55.*

Verwerende partij meent uit de aangeleverde stukken niet anders dan te kunnen concluderen dat de aanplakking correct zou zijn gebeurd. Zowel het attest van aanplakking als de bijhorende foto's van de aanplakking hebben volgens verwerende partij als datum 29 oktober 2015. Hieruit moet volgens verwerende partij redelijkerwijs worden besloten dat er geen twijfel kan bestaan over het precieze tijdstip van de aanplakking.

Uit verder navraag bij de Stad Oostende zou volgens verwerende partij bovendien blijken dat de aanplakking is aangebracht door de aangestelde beambte van de Stad Oostende en niet door de vergunninghouder zoals beroepsindieners in zijn beroepschrift stelt.

Aangezien de aanplakking door de afgevaardigde van de Stad Oostende heeft plaatsgevonden op 29 oktober 2015, moet volgens verwerende partij worden besloten dat het beroepschrift ingesteld per aangetekend schrijven dd. 12 december 2015, laatsttijdig zou zijn ingediend.

De motivering in de bestreden beslissing faalt op diverse punten in rechte en in feite:

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het attest van aanplakking klaarblijkelijk gepostdateerd is.

Terwijl het attest van aanplakking stelt op datum van 29 november 2015 te attesteren, wordt zulks tegengesproken door de elektronische ondertekening van dit document. De ondertekening blijkt reeds op datum van 23 oktober 2015 te zijn gebeurd :

(...)

Op datum van 23 oktober was de vergunningsaanvraag zelfs nog niet behandeld door het schepencollege van Oostende !

Behalve dat nergens voorligt dat de persoon die het attest (digitaal) heeft ondertekend (de heer of mevrouw L. Pascal), kan worden beschouwd als een 'gemachtigde' in de zin van artikel 4.7.19 VCRO (het betreft alleszins geen ondertekening door de stadssecretaris (de heer Kristof BEUREN)), zodat ook op dit punt het attest niet rechtsgeldig is ondertekend, hoeft het geen betoog dat op datum van 23 oktober 2015 niet kan worden geattesteerd dat een vergunningsbeslissing die door het schepencollege zou zijn genomen op 26 oktober 2015 en digitaal werd ondertekend op 29 oktober 2015 's avonds, op 29 oktober 2015 zou zijn aangeplakt.

Opdat de attestering conform artikel 4.7.19 § 2 VCRO verloopt, dient er uiteraard eerst een beslissing voorhanden te zijn, quod non. De attestering dient buitendien door de bevoegde persoon te gebeuren, quod non.

Alleszins is het attest onwettig, zodat Uw Raad met dit attest geen rekening kan houden (artikel 159 G.W.). Evenzo vermocht verwerende partij ook in de bestreden beslissing geen rekening te houden met het (onwettige) attest. In zoverre verwerende partij op deze attestering steunt, is de bestreden beslissing onwettig.

Bij gebrek aan wettige attestering, heeft de beroepstermijn geen aanvang genomen (RvVb, A/2013/766, 17 december 2013).

Minstens ligt de bewijslast van een decretaal correcte aanplakking bij de vergunninghouder. Dergelijk bewijs ligt geenszins voor, en wordt in de bestreden beslissing alleszins niet weerhouden :

- *De digitale vergunning, ondertekend door de stadssecretaris en de schepen dd. 29 oktober 2015, toont de datum van aanplakking niet aan.*
- *Ook de email dd. 30 oktober 2015 van de Stad Oostende met de betekening van de vergunningsbeslissing aan de aanvrager en een screenshot van de download van de aanvrager, tonen de datum van aanplakking geenszins aan. In zoverre de bestreden beslissing voorhoudt dat de aanvrager de stukken zou hebben gedownload op 30 oktober 2015, 19:43:41, zou zulks impliceren dat aanvrager de ondertekende beslissing zou hebben ontvangen nog vóór de beslissing digitaal ondertekend was (d.i. om 20u57min46sec). Ook de informatie over het tijdstip dat de beslissing zou zijn gedownload door de aanvrager, is dus fout.*
- *De twee foto's met datumstempel van de aanplakking, resp. op 29 oktober 2015 om 14:54 en 14:55, is nietszeggend qua bewijs. Behalve dat niet duidelijk is en evenmin kan worden geverifieerd wie deze foto's heeft genomen (het kan even goed door aanvrager zijn gebeurd), is ook de datum van foto's gemakkelijk te manipuleren (of kan deze datum ook buiten ieder kwaad opzet gewoon verkeerd zijn ingesteld). Dergelijke datum wordt door diegene die de foto neemt, manueel ingegeven.*

Overigens is, zelfs in de (betwiste) hypothese dat het feitenrelaas in de bestreden beslissing wordt bijgetreden, sowieso niet tot aanplakking conform artikel 4.7.19 § 2 VCRO overgegaan.

Artikel 4.7.19 § 2 VCRO voorziet uitdrukkelijk dat tot aanplakking wordt overgegaan nadat het schepencollege is overgegaan tot de decretaal verplichte kennisgevingen die hetzij per aangetekend schrijven, hetzij via afgifte tegen ontvangstbewijs ('beveiligde zending' (artikel 1.1.2, 3° VCRO)) dienen te gebeuren :

(...)

Een aanplakking kan uiteraard nog niet gebeuren op het ogenblik dat de vergunningsbeslissing nog niet ondertekend werd door de schepen en stadssecretaris, hetgeen pas op 29 oktober 2015 om 20u57min46sec is gebeurd. Pas door de ondertekening ligt de redactie van een vergunningsbeslissing met al haar onderliggende motieven voor, waardoor voorafgaand aan de ondertekening ook geen kennis kan worden genomen van de beslissing.

M.b.t. de aanplakking heeft het Grondwettelijk Hof o.m. gewezen op het belang dat de belanghebbenden over een redelijke termijn moeten beschikken om het beroep voor te bereiden (GwH, nr. 8/2011, 27 januari 2011) :

(...)

Het hoeft geen betoog dat de rechtszoekende zijn beroep bij de Deputatie niet kan voorbereiden wanneer de aanplakking zou zijn gebeurd vóór de vergunningsbeslissing ondertekend is. De beroepstermijn kan niet beginnen lopen nog voor de vergunningsbeslissing is ondertekend.

Buitendien voorziet artikel 4.7.19 § 2 VCRO uitdrukkelijk dat de aanplakking volgt na de kennisgeving per beveiligde zending. Een gebeurlijke informele email die op 29 oktober 2015 zou zijn gebeurd vanuit het gemeentebestuur aan de aanvrager, is géén beveiligde zending in de zin van artikel 4.7.19 § 2 VCRO.

Zelfs wanneer het attest van aanplakking stelt dat op 29 oktober 2015 een aanplakking zou zijn gebeurd en deze aanplakking gedurende dertig dagen zal blijven, is dergelijke aanplakking strijdig met artikel 4.7.19 § 2 VCRO aangezien zij vroegtijdig is gebeurd vóór ondertekening van het besluit en vóór de decretaal verplichte kennisgevingen per beveiligde zending, zodat de termijn van dertig dagen onmogelijk op datum van 29 oktober 2015 kan zijn beginnen lopen. De termijn van aanplakking kan decretaal beschouwd ten vroegste beginnen lopen op het ogenblik dat de kennisgeving per beveiligde zending is gebeurd (en voor zover op dat ogenblik tot aanplakking is overgegaan).

Een beweerde aanplakking van 29 oktober t.e.m. 28 november 2015 is dan strijdig met artikel 4.7.19 § 2 VCRO, aangezien de aanplakking geen dertig dagen is gebeurd vanaf het tijdstip dat de aanplakking decretaal gezien ten vroegste kan beginnen lopen, d.i. de datum van de kennisgevingen. Er ligt geen enkel bewijs voor dat de aanplakking ook na 28 november 2015 zou zijn blijven doorlopen.

Buitendien (en los van de onwettigheden waarmee het attest in zake is behept) heeft een attest van aanplakking geen verdere draagwijdte dan datgene dat in het attest wordt verklaard.

Het is de taak van de stad Oostende om de aanplakking in de periode van aanplakking te controleren (artikel 4.7.19 § 2 VCRO). Het gebeurt immers regelmatig dat aanvragers aanplakkingen verwijderen uit vrees voor administratieve beroepen; dat aanplakkingen door overmacht verdwijnen, enz. Wanneer de stad Oostende deze taak verwaarloost en

gedurende de periode van aanplakking niet de minste controles uitvoert, ligt in het vergunningsdossier niet het minste bewijs voor dat de aanplakking effectief gedurende 30 dagen is gebeurd conform artikel 4.7.19 § 2 VCRO.

Zulks geldt a fortiori wanneer de stad Oostende blijkbaar attesteert dat de aanplakking is gebeurd en “gedurende 30 dagen zal blijven” nog voor de kwestieuze vergunningsbeslissing is genomen en ondertekend.

Er weze trouwens opgemerkt dat het, gelet op de controleplicht van de gemeenten om te verifiëren of de aanplakking ook gedurende de in artikel 4.7.19 § 2 VCRO voorgeschreven periode aangeplakt blijft, bij diverse gemeenten (de volgens verzoekers ook decretaal enige correcte) vaste administratieve praktijk is om slechts attesten van aanplakking af te leveren eens de periode van aanplakking is verstreken : hoe kan de gemeentesecretaris (of zijn gemachtigde) a priori vóór de aanvang van de aanplakking attesteren dat de aanplakking zeker gedurende dertig dagen aangeplakt zal blijven ?

Het attest van aanplakking toont derhalve niet aan dat een aanplakking gedurende dertig dagen is gebeurd. De bewijslast ter zake rust bij de vergunninghouder, aangezien van verzoekers bezwaarlijk kan worden geëist dat zij een bewijs van een negatief feit leveren (d.i. bewijzen dat iets niet is gebeurd, met name een aanplakking), hetgeen zo goed als onbewijsbaar is.

Zelfs wanneer de Stad Oostende op 29 oktober 2015 tot een aanplakking zou zijn overgegaan, dan moet deze aanplakking verwijderd zijn geweest of verdwenen aangezien verzoekers, die hun zetel respectievelijk woonplaats hebben op hetzelfde perceel als het bouwterrein, vastgesteld hebben dat pas op datum van 16 november 2015 aanplakking op het terrein aanwezig was. Vóór datum van 16 november 2015 was géén aanplakking terug te vinden.

Ook los van voorgaande opmerkingen voldoet een aanplakking die dixit het attest van aanplakking op 29 oktober 2015 zou zijn gebeurd en die dertig dagen aangeplakt zal blijven, niet aan artikel 4.7.19 § 2 VCRO.

Zowel Uw Raad (zie o.m. RvVb, nr. A/2014/0722, 21 oktober 2014) als het Grondwettelijk Hof (GwH, nr. 8/2011, 27 januari 2011) hebben bevestigd dat de aanplakkingstermijn van dertig dagen slechts aanvangt de dag na de eerste dag van aanplakking.

Het volstaat dus niet om de aanplakking te doen, en de aanplakking dertig dagen aangeplakt te laten, aangezien de dies a quo niet wordt meegerekend in de beroepstermijn.

Het attest van aanplakking attesteert dat op 29 oktober 2015 een aanplakking zou zijn gebeurd en deze aanplakking gedurende dertig dagen zal blijven. Dit impliceert dat de laatste dag waarop de beweerde aanplakking zou zijn gebeurd, 28 november was (en niet 29 november 2015 zoals de bestreden beslissing verkeerdelijk stelt), aangezien het attest de dag van 29 oktober 2015 als eerste dag van de aanplakking aanmerkt.

Zelfs wanneer een aanplakking van 29 oktober 2015 tot en met 28 november 2015 zou zijn gebeurd (quod certe non), is zulks één dag te kort aangezien voor de termijnberekening van artikel 4.7.19 § 2 VCRO de dag van aanplakking als dies a quo niet wordt meegerekend.

Aangezien de aanplakking niet decretaal correct is gebeurd, is het door verzoekers ingestelde administratieve beroep bij verwerende partij sowieso tijdig ingesteld.

...

2.

De tussenkomende partij repliceert:

“ ...

In het onderhavige dossier heeft de aanplakking van het bericht dat te kennen geeft dat een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, de termijn voor het instellen van een administratief beroep bij de deputatie, doen aanvangen. Die aanplakking werd door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar geattesteerd op 29 oktober 2015 (...).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat, uit navraag bij de stad Oostende is gebleken dat de aanplakking inderdaad niet door de vergunninghouder, de tussenkomende partij, werd aangebracht, maar wel door de aangestelde beambte van de stad Oostende zelf (...).

Het attest van de aanplakking, is derhalve opgesteld op basis van de eigen vaststellingen van de aangestelde beambte. Het betreft dus niet louter de attestering van een verklaring op eer van de vergunninghouder dat de aanplakking is geschied.

De Raad van State heeft reeds geoordeeld dat het attest dat uitgaat van een beëdigde ambtsdrager in de uitoefening van zijn functie, het bewijs levert dat de aanplakking heeft plaatsgevonden (...). In het onderhavige geval is het bewijs van de aanplakking dan ook op die wijze geleverd.

De verzoekende partijen betichten het attest van aanplakking ook niet van valsheid, overeenkomstig artikel 92 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (...), zodat de bewijswaarde van het attest niet kan worden miskend.

De aanplakking op 29 oktober 2015 blijkt bovendien ook uit twee foto's die na navraag bij de stad Oostende, aan de provinciale dienst Vergunningen zijn overgemaakt. Die foto's dragen een datumstempel van 29 oktober 2015, resp. om 14u54 en 14u55 (...).

Uit het attest, en de foto's van de aanplakking blijkt bijgevolg onmiskenbaar dat de aanplakking wel degelijk een aanvang heeft genomen op 29 oktober 2015, zodat het administratief beroep dat de verzoekende partij pas op 12 december 2015 bij de deputatie heeft ingediend, ratione temporis onontvankelijk was.

Ondanks hun vele, doorgaans formalistische kritieken, slagen de verzoekende partijen er in hun verzoekschrift tot vernietiging niet in om de bewijswaarde van deze documenten te ontkrachten. De kritieken van de verzoekende partij zullen worden weerlegd in wat volgt.

Zo stellen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift dat de twee foto's met datumstempel van de aanplakking “nietszeggend” zijn. Dat is volgens hen zo omdat niet kan worden geverifieerd wie de foto's heeft genomen, en de datum van de foto's gemakkelijk te manipuleren is (...).

De verzoekende partijen komen daarbij evenwel niet verder dan enkele loze beweringen, die zij geenszins kunnen staven. Nochtans zijn het de verzoekende partijen die de bewijslast dragen van een niet-(correcte)-aanplakking (...). Het deel van het enig middel

waarbij de bewijslast van de aanplakking bij de vergunninghouder wordt gelegd (...), faalt naar recht.

De foto's, die deel zullen uitmaken van het administratief dossier van de verwerende partij, worden door de verzoekende partijen evenmin van valsheid beticht.

De verzoekende partijen beweren in hun verzoekschrift dat het attest van de aanplakking vroegtijdig zou zijn, en daarom onwettig, omdat (i) de aanplakking zou zijn gebeurd vóór de (digitale) ondertekening van de stedenbouwkundige vergunning, en (ii) voorafgaand aan de decretaal voorgeschreven kennisgeving aan de vergunninghouder, per beveiligde zending (...).

Die eerste kritiek mist feitelijke grondslag. De verzoekende partijen gaan er immers aan voorbij dat de stedenbouwkundige vergunning reeds bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 26 oktober 2015 werd verleend (...). Welnu, er bestaat geen enkel bezwaar tegen dat het bericht van een vergunning, die reeds op 26 oktober 2015 door het college werd verleend, vervolgens door een aangestelde beambte van de stad Oostende op 29 oktober 2015 wordt aangeplakt. Er valt niet in te zien waarom die aanplakking, op 29 oktober 2015, "vroegtijdig" zou zijn, laat staan dat die door enige onrechtmatigheid zou zijn aangetast.

Ook de tweede kritiek van de verzoekende partijen is ongegrond. Uit artikel 4.7.19, §§ 1 en 2 van de VCRO blijkt immers niet, zoals de verzoekende partij voorhoudt (cf. supra), dat het attest van aanplakking onwettig zou zijn, indien het niet voorafgegaan zou zijn door een betekening per beveiligde zending van de vergunningsbeslissing (...).

In artikel 4.7.19, § 2 VCRO wordt in dat verband enkel melding gemaakt van "de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen", zonder dat aan die ontvangst bepaalde vormelijke voorwaarden worden verbonden, en zonder verwijzing naar de betekeningwijze uit artikel 4.7.19, § 1.

De verzoekende partijen betwisten in hun verzoekschrift ook dat het bericht dat een stedenbouwkundige vergunning gedurende 30 dagen na 29 oktober 2015 aangeplakt is gebleven (...). Zij staven deze bewering geenszins, en brengen dienaangaande geen enkel stuk bij. Zij beweren verder dat slechts in de loop 16 november 2015 een aanplakking op het terrein aanwezig was. Zoals de verwerende partij correct stelt in de bestreden beslissing, lichten de verzoekende partij ook die bewering niet toe. Nochtans rust de bewijslast van een niet correcte aanplakking bij de verzoekende partijen (...).

De verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschrift naar een administratieve praktijk die erin zou bestaan dat slechts attesten van aanplakking zouden worden verleend, nadat de periode van 30 dagen van de verplichte aanplakking is verstreken (...). Die praktijk zou gebaseerd zijn op de controleplicht van de gemeenten.

Die praktijk, die door de verzoekende partijen dan wel kan worden voorgestaan, vindt in het decretaal kader evenwel geen enkele grondslag, en is dus geenszins dwingend.

Artikel 4.7.19, § 2, tweede lid, bepaalt in dat verband louter dat de gemeentesecretaris of diens gemachtigde erover waakt dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De VCRO voorziet niet in een verplichte controle op het einde van de aanplakingsperiode, zodat de wettigheid van het attest; en de bestreden beslissing niet kan worden betwist door het ontbreken van dergelijke 'eindcontrole'.

De VCRO voorziet evenmin in de verplichting om slechts op het einde van de aanplakingsperiode van dertig dagen, een afschrift van het attest te verlenen. Dat laatste zou overigens volstrekt onzinnig zijn, gelet op de aanvang van de beroepstermijn van 30 dagen om bij de deputatie een beroep in te dienen, op de dag na deze van de aanplakking. In de logica van de verzoekende partijen, zou de gemeentesecretaris of diens gemachtigde bijgevolg slechts een afschrift van het attest mogen verlenen op de laatste dag van de beroepstermijn... Een en ander zal het indienen van administratieve beroepen niet vereenvoudigen.

In het onderhavige geval heeft de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, waaraan door de stadssecretaris bij uitstek de ondertekening van attesten van aanplakking kan opdragen (...), de aanplakking geattesteerd, nadat deze door de aangestelde beambte van de stad Oostende zelf werd aangebracht.

In navolging van de aanbeveling van de decreetgever heeft de stad Oostende zodoende een degelijk overheidstoezicht georganiseerd op de aanplakingsverplichting (...). De aanplakking kan immers niet méér rechtszeker zijn, dan wanneer deze door de gemeente zelf wordt aangebracht (...).

Uit de bewoordingen van het attest van aanplakking blijkt geenszins dat de dies a quo in de periode van dertig dagen werd meegeteld, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift beweren (...). Die bewering berust op de eigen interpretatie van de verzoekende partijen.

De verkeerde aanduiding, in de bestreden beslissing, van de termijn om bij de deputatie een administratief beroep in te stellen ("Op grond van deze gegevens moet worden besloten dat de beroepstermijn van dertig dagen is ingegaan op 30/10/2015 om te eindigen op 29/11/2015 (...)"), kan de verzoekende partijen ook geen nadeel hebben berokkend. Het laattijdige beroepsschrift waarmee door de verzoekende partijen administratief beroep bij de deputatie werd ingesteld dateert immers van 12 december 2015, zodat het sowieso laattijdig werd ingediend. Dit onderdeel van het middel kan de verzoekende partijen geen enkel voordeel verschaffen, zodat het onontvankelijk is.

Gelet op al het voorgaande, en bij gebrek aan een enig, laat staan voldoende bewijs van het tegendeel, moet, net zoals de deputatie dat reeds gedaan heeft, opnieuw vastgesteld worden dat de decretaal voorgeschreven bekendmaking, dat er een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, in het voorliggende dossier op een regelmatige wijze werd uitgevoerd. De artikelen 4.7.19 en 4.7.21, § 3, 3° van de VCRO werden door de bestreden beslissing niet geschonden.

*In de bestreden beslissing wordt zulks ook op afdoende wijze gemotiveerd, als volgt:
(...)*

Gelet op die uitdrukkelijke motivering, die door de verzoeker ook uitvoerig wordt betwist, valt niet in te zien hoe de bestreden beslissing de voorschriften van de Formele Motiveringswet en/of de formele motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, zou hebben geschonden.

...

3.

In hun toelichtende nota dupliceren de verzoekende partijen:

“ ...

Vooreerst dient vastgesteld dat tussenkomende partij weliswaar poneert dat de stadssecretaris van de stad Oostende de bevoegdheid zou hebben gedelegeerd aan de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, maar dat hiervan geen bewijsstukken worden aangebracht ;

- *Vooreerst blijkt nergens een machtigingsbesluit;*
- *41. Buitendien blijkt nergens de precieze hoedanigheid van de heer of mevrouw L. Pascal.*

Ook in de huidige stand van de procedure wordt op generlei wijze aangetoond dat de persoon die het attest (digitaal) heeft ondertekend (de heer of mevrouw L. Pascal), kan worden beschouwd als een 'gemachtigde' in de zin van artikel 4.7.19 VCRO.

Tussenkomende partij betreft in haar betoog buitendien nergens het gegeven dat het attest weliswaar beweert te dateren van 29 oktober 2015, maar in werkelijkheid werd ondertekend en dus dateert van 23 oktober 2015, d.i. drie dagen vóór er zelfs sprake was van een vergunningsbeslissing.

Zelfs wanneer ten onrechte toch abstractie zou worden gemaakt van de verschillende onwettigheden waarmee het attest is behept, en verkeerdelijk zou worden uitgegaan van de bewering in het attest dat de aanplakking zou zijn gebeurd op 29 oktober "en dit gedurende 30 dagen zal blijven" :

- *Is de aanplakking vroegtijdig gebeurd vóór ondertekening van het besluit en vóór de decretaal verplichte kennisgevingen per beveiligde zending;*
- *Gebeurde de aanplakking in de veronderstelling dat de aanplakking aangeplakt is gebleven, één dag te kort aangezien voor de termijnberekening van artikel 4.7.19 § 2 VCRO de dag van aanplakking als dies a quo niet wordt meegerekend;*
- *Het attest van aanplakking attesteert verder niet dat een aanplakking gedurende dertig dagen is gebeurd; het attesteert enkel dat de bekendmaking "aangeplakt zal blijven". De stad Oostende heeft de controleplicht om te verifiëren of de aanplakking aangeplakt blijft, niet nagekomen.*

Deze controleplicht zit wel degelijk vervat in artikel 4.7.19 § 2 VCRO. In zoverre tussenkomende partij opmerkt dat een en ander het indienen van administratieve beroepen niet zou vereenvoudigen, dient opgemerkt te worden dat artikel 1 § 2 wel degelijk bepaalt: "Indien het beroep niet wordt ingesteld door de aanvrager van de vergunning, de leidend ambtenaar van het departement, de leidend ambtenaar van het departement of agentschap waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, of bij afwezigheid van die ambtenaren, hun respectieve gemachtigden, wordt aan het beroepschrift het attest van aanplakking, vermeld in artikel 4.7.19, § 2, derde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, toegevoegd, in zoverre dat beschikbaar is." (eigen onderlijning) Het niet - beschikbaar zijn van het attest van aanplakking staat het indienen van een administratief beroep bij de Deputatie dus nooit in de weg.

De twee foto's waarnaar de bestreden beslissing en tussenkomende partij refereren, overtuigen niet :

- *Bij gebrek aan wettige attestering, heeft de beroepstermijn geen aanvang genomen (RvVb, A/2013/766, 1 december 2013).*
De kwestieuze foto's doen geen afbreuk aan dit principe;

- De twee foto's overtuigen niet :
  - Er is geen enkele manier om vast te stellen dat de voorgehouden datum en tijdstip van de foto's klopt;
  - Zulks geldt inzonderheid in een vergunningsdossier waarin voortdurend een loopje wordt genomen met beweemde data en tijdstippen :
    - Het attest van aanplakking dateert zagezegd van 29 oktober 2015, maar werd in realiteit digitaal ondertekend op 23 oktober 2015. Op 23 oktober 2015 wordt dus verklaard dat een vergunningsbeslissing die pas op 26 oktober 2015 werd genomen, werd uitgehangen op 29 oktober 2015 ...
    - De aanvrager zou de vergunningsbeslissing hebben gedownload op 30 oktober 2015, 19u43min41sec, terwijl de beslissing digitaal ondertekend werd om 20u57min46sec. De aanvrager zou dus op 29 oktober 2015 19u43min41sec een vergunningsbeslissing hebben gedownload die een digitale handtekening draagt van 29 oktober 2015 om 20u57min46sec ?

...”

4.

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog:

“ ...

Wat betreft de bevoegdheid van de stedenbouwkundige ambtenaar van de gemeente Oostende, de heer Lieven Pascal, die het attest van aanplakking ondertekende, kan de tussenkomende partij vanzelfsprekend niet instaan voor het bewijs van diens machtiging. De tussenkomende partij kan niettemin wijzen op de omstandigheid dat de decreetgever zelf heeft aangegeven dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de persoon bij uitstek is, waaraan door de stadssecretaris de ondertekening van attesten van aanplakking kan opdragen (...).

Zo Uw Raad dit nodig acht, kan hij overeenkomstig artikel 12 van het besluit van de Vlaamse regering houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, gebruik maken van de hem toegekende onderzoeksbevoegdheid. Ingevolge die bepaling kan Uw Raad, met het oog op de beoordeling van de zaak, rechtstreeks briefwisseling voeren met alle partijen, besturen en derden en hen alle nuttige inlichtingen en stukken vragen.

De verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden waar zij stellen dat de aanplakking vroegtijdig is gebeurd, omdat deze zou hebben plaatsgevonden vóór de ondertekening van het besluit en vóór de digitaal verplichte kennisgevingen per beveiligde zending.

De verzoekende partijen gaan er immers aan voorbij dat de vergunning reeds in de zitting van het college van Burgemeester en schepenen van 26 oktober 2015 werd verleend. Zodoende verhindert niets dat, vervolgens, op 29 oktober 2015, een aanplakking van het bericht dat de stedenbouwkundige vergunning is verleend, plaatsvindt.

Ook de kritiek van de verzoekende partijen dat de aanplakking heeft plaatsgevonden vóór de kennisgeving van de vergunningsbeslissing aan de tussenkomende partij, belet geenszins dat besloten wordt dat de aanplakking rechtmatig op 29 oktober 2015 kon plaatsvinden. Zoals de tussenkomende partij ook reeds heeft aangegeven, blijkt uit de bepalingen van artikel 4.7.19, §§ 1 en 2 VCRO, niet dat de wettigheid van het attest van aanplakking (...) afhankelijk zou worden gesteld van de volgorde waarin bepaalde handelingen worden gesteld.

Uit de bewoordingen van het attest blijkt ook geenszins dat de eerste dag van de aanplakking, de dies a quo, in de termijn van dertig dagen van de aanplakking werd gerekend. Het attest vermeldt immers louter dat de bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning “werd aangeplakt op 29 december 2015, en dit gedurende 30 dagen zal blijven”. De bewering van de verzoekende partijen, al zou dit wel het geval zijn, berust dus op hun eigen interpretatie van het attest, waarmee zij aan het attest bovendien een draagwijdte geeft die het attest niet heeft. De tussenkomende partij verwijst daarvoor naar wat zij onder randnummer 23 van haar schriftelijke uiteenzetting heeft uiteengezet.

Van de stad Oostende kan ook niet worden verwacht dat zij op het einde van de aanplakkingstermijn, opnieuw gaat controleren of de bekendmakingsaffiche nog steeds aanwezig is. Die verplichting vloeit immers niet voort uit artikel 4.7.19, § 2 VCRO, dat slechts in een éénmalige controle van de aanplakking, aan het begin van de aanplakkingstermijn voorziet. Er bestaat dan ook geen decretale verplichting om de aanplakking ook op het einde van de bekendmakingstermijn te controleren, noch om dienaangaande iets te attesteren (...).

Uit de rechtspraak van Uw Raad blijkt bovendien dat, rekening houdende met de omstandigheid dat de Vlaamse regering nog geen bijkomende vormelijke of inhoudelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking dient te voldoen, het op heden volstaat dat uit het attest blijkt dat (i) tot aanplakking is overgegaan en (ii) wanneer dit is gebeurd (...).

Uw Raad heeft daarbij ook gesteld dat de omstandigheid dat het attest van aanplakking niet gedateerd is, geen aanleiding geeft tot de onwettigheid van het attest. Het is immers noodzakelijk, maar voldoende dat het attest de datum van aanplakking vermeldt (...).

Welnu, in het onderhavige geval, voldoet het attest van aanplakking aan al deze vereisten. Het attest is derhalve afgeleverd, overeenkomstig artikel 4.7.19, § 2 VCRO, en heeft bijgevolg de bewijskracht die de VCRO eraan heeft toegekend, tenzij er een afdoend tegenbewijs zou kunnen worden geleverd, quod non.

Zelfs los van het voorgaande en ongeacht het bestaande attest van aanplakking, blijkt op afdoende wijze, uit het administratief dossier, dat de aanplakking wel degelijk op 29 oktober 2015 plaats heeft gevonden.

Uw Raad heeft reeds aangegeven dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich hierbij in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan, zelfs wanneer het gaat over het oordeel omtrent het al dan niet laattijdig aantekenen van het administratief beroep. De bevoegdheid van de Raad beperkt zich tot een controle van de motieven van de bestreden beslissing op basis van de feitelijke elementen van het voorliggende dossier (...). Uw Raad heeft in dit verband ook reeds gesteld, dat hoewel het attest van aanplakking een belangrijk bewijsmiddel vormt om de datum van aanplakking aan te tonen, deze datum desgevallend ook kan worden aangetoond dan wel kan worden betwist met andere bewijsmiddelen, die door verwerende partij moeten worden beoordeeld. Dit kan volgens Uw Raad bijvoorbeeld noodzakelijk zijn indien de gemeente heeft nagelaten om een geldig (en bewijskrachtig) attest van aanplakking op te maken, waardoor de rechtszekerheid in het gedrang kan komen (...).

Welnu, in het onderhavige geval heeft de verwerende partij op basis van twee gedateerde foto's kunnen vaststellen dat de eerste dag van de aanplakking wel degelijk 29 oktober 2015 was (...).

De verwerende partij heeft op basis van deze foto's, waarvan de datum bovendien overeenstemt met de eerste dag van de aanplakking zoals die uit het attest blijkt, dan ook op volstrekt rechtmatige wijze kunnen oordelen dat de aanplakking wel degelijk op 29 oktober 2015 heeft plaatsgevonden. Bijgevolg heeft de verwerende partij ook – terecht – vastgesteld dat het administratief beroep, dat op 12 december 2015 werd ingesteld, d.w.z. nadat de decretaal gestelde beroepstermijn van dertig dagen was verstreken, zodat het administratief beroep ratione temporis onontvankelijk was.

In het licht van de voormelde rechtspraak van Uw Raad, kunnen de verzoekende partijen ook niet bijgetreden worden in hun stelling dat, bij gebrek aan een wettige attestering, de beroepstermijn geen aanvang zou hebben genomen . De premisse van de verzoekende partijen is immers verkeerd, nu uit het voorgaande is gebleken dat de attestering van de aanplakking immers behoorlijk is en, alleszins, dat de datum van de aanplakking wordt aangetoond met andere bewijsmiddelen die met elkaar overeenstemmende aanwijzingen inhouden over de datum van aanplakking.

Daarbij komt nog dat de verzoekende partijen van hun kant geen enkel (begin van) bewijs voorleggen van hun beweringen. A fortiori tonen zij het onbehoorlijk karakter van de aanplakking en van de attestering daarvan, in geen enkel opzicht aan. Zij komen immers niet verder van de eenvoudige bewering dat slechts in de loop van 16 november 2015 een aanplakking op het terrein aanwezig zou zijn geweest, maar tonen dit met geen enkel stuk aan. Zij slagen er ook niet in om aan te tonen dat de aanplakking, na 29 oktober 2015, geen dertig dagen zou hebben uitgehangen, zoals zij poneren. Ook hun bewering dat de datum die op de foto's zijn vermeld, onjuist zou zijn, wordt met geen enkel stuk gestaafd of anderszins aannemelijk gemaakt, zodat daarmee, gelet op de aard van die lichtzinnige "beschuldiging" aan het adres van de gemeente Oostende, geen rekening mag worden gehouden.

Aangezien de bewijslast om aan te tonen dat er geen (correcte) aanplakking heeft plaatsgevonden, berust bij diegene die het beroep instelt, maar de verzoekende partijen in deze zaak volstrekt in gebreke blijven om dat bewijs te leveren, moet besloten worden dat de aanplakking behoorlijk heeft plaatsgevonden, en, bijgevolg, dat het administratief beroep dat zij bij de verwerende partij hebben ingesteld, terecht als onontvankelijk werd afgewezen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, §1 VCRO opent tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen over de vergunningsaanvraag een georganiseerd administratief beroep bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente gelegen is.

Artikel 4.7.21, §3 VCRO bepaalt dat het bij de deputatie openstaand georganiseerd administratief beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen op straffe van niet-ontvankelijkheid binnen een termijn van dertig dagen ingesteld moet worden.

Voor belanghebbenden die niet individueel in kennis van de beslissing gesteld worden, gaat die termijn volgens artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO in de dag na de startdatum van de aanplakking.

Artikel 4.7.19, §§1 en 2 VCRO bepaalt:

“ ...

§ 1. Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt binnen een ordetermin van tien dagen en per beveiligde zending bezorgd aan de aanvrager en aan het departement. Het departement ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behalve als het over de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt.

Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt tevens bezorgd aan:

1° de adviserende instanties, vermeld in artikel 4.7.16, § 1, eerste lid;

2° de toezichthoudende architect, indien deze daarom verzoekt.

(...)

§ 2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.

...”

De memorie van toelichting van het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-09, nr. 2011/1, p. 188) stelt over de aanplakking als uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden:

“ ...

De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.

Het is wenselijk dat op de aanplakkingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd.

...”

In het arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 overweegt het Grondwettelijk Hof over de aanplakking als wijze van bekendmaking van vergunningsbeslissingen:

“ ...

B.13.3.3.3. De beroepstermijn van dertig dagen die ingaat de dag na die van de betekening, de aanplakking of de opname in het vergunningenregister past in het kader van de bekommernis om een snelle procedure (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 218), teneinde de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen. De decreetgever erkende evenwel dat belanghebbenden over een redelijke termijn moeten beschikken om het beroep voor te bereiden (ibid.), reden waarom de in het voorontwerp van decreet bepaalde termijn van twintig dagen op dertig dagen werd gebracht.

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven (artikelen 133/48, § 2, en 133/52, § 4, en 133/55, § 4, 6° en 7°, van het decreet van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit « wordt [...] 'gesanctioneerd' door middel van de beroepstermijnenregeling » (ibid., p. 181). Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.

...”

Uit die overwegingen blijkt dat de aanplakking als een geschikte wijze van bekendmaking aanvaard wordt, ook vanwege de rol van de gemeentelijke overheid om te waken over de aanplakking en enkel een attest uit te reiken als de vergunning correct aangeplakt wordt. Het attest moet uitdrukkelijk de eerste dag van aanplakking vermelden (Parl. St. VI. Parl., 2008-09, nr. 2011/1, 181).

Het attest van aanplakking zoals bedoeld in artikel 4.7.19, §2, derde lid VCRO, vormt een belangrijk bewijsmiddel om (de datum van) de (regelmatige) aanplakking aan te tonen, maar betreft niet het enig toegelaten bewijs. Zoals blijkt uit artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO, is de aanplakking bepalend voor de start van de administratieve beroepstermijn, niet het attest van aanplakking. De (startdatum van) aanplakking of de regelmatigheid daarvan kan met andere, door de verwerende partij te beoordelen bewijsmiddelen worden aangetoond of betwist. Dat kan het geval zijn als de bewijswaarde of de geldigheid van het attest van aanplakking in vraag gesteld wordt.

2.

De verzoekende partijen die als derden de aanplakking of de startdatum daarvan betwisten, dragen in beginsel de bewijslast. Zij moeten concreet aannemelijk of geloofwaardig maken dat de aanplakking, en daarmee rechtstreeks verbonden de in aanmerking genomen startdatum van de beroepstermijn, niet regelmatig is.

3.1.

Het attest van aanplakking vermeldt dat de bekendmaking van de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning van 26 oktober 2015 op 29 oktober 2015 aangeplakt werd. Het attest werd op 23 oktober 2015 “i.o.” door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar namens de stadssecretaris digitaal ondertekend.

Louter dat attest kan, gelet op de gehanteerde data, niet volstaan als grondslag voor de bestreden beslissing, nog los van de vraag naar de bevoegdheid van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

3.2.

Uit de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij ook op grond van ander bewijsmateriaal tot de laattijdigheid van het administratief beroep besloten heeft. Ten behoeve van het onderzoek van de tijdigheid van het administratief beroep heeft de verwerende partij van de stad Oostende op 21 december 2015 twee foto's met als datumstempel 29 oktober 2015 ontvangen. Daaruit leidt de verwerende partij af dat de mededeling van de afgifte van de vergunning op 29 oktober 2015 aangeplakt werd. Op grond van de haar bezorgde informatie overweegt de verwerende partij bovendien dat de aanplakking door een aangestelde beambte van de stad Oostende aangebracht werd.

De verzoekende partijen bestempelen de foto's als nietszeggend qua bewijs, omdat het niet duidelijk is door wie ze genomen zijn en de datum van de foto's eenvoudig te manipuleren valt of per vergissing verkeerd ingegeven kan zijn. Dat volstaat niet om gerechtvaardigde twijfel te doen rijzen over de representativiteit en bewijskracht van de foto's van de aanplakking van de bekendmaking van de vergunning. Dat de foto's pas op 30 oktober 2015 door de tussenkomen partij gedownload werden, is niet dienstig om te betwisten dat de aanplakking door toedoen van een gemeentelijke beambte op 29 oktober 2015 plaatsvond.

3.3.

Bovendien erkennen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift dat zij op 16 november 2015 een aanplakking op het terrein vastgesteld hebben. De opmerking dat het voor hen zo goed als onmogelijk is om het bestaan van een negatief feit te bewijzen, heeft om die reden geen relevantie. De verzoekende partijen hebben zelf het bestaan van het positief feit van de aanplakking vastgesteld.

De verzoekende partijen laten zich niets ontvallen over de inhoud van de aangeplakte mededeling. Diligent en alert handelen houdt nochtans in dat derden die een aanplakking vaststellen, zich vergewissen van de daarin vermelde beroepsmodaliteiten, met inbegrip van de startdatum van de beroepstermijn, en op korte termijn stappen zetten om bij de gemeente kennis te nemen van de inhoud van het dossier van de vergunning en zich over een administratief beroep te beraden. Volgens de in de bestreden beslissing in aanmerking genomen startdatum van 29 oktober 2015 was de administratieve beroepstermijn op 16 november 2015 nog lopende. De verzoekende partijen bewijzen niet dat de door hen vastgestelde aanplakking een andere startdatum vermeld zou hebben. Dat de door hen vastgestelde aanplakking onleesbaar geweest zou zijn, wordt niet bewezen, niet eens beweerd. In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen trouwens dat zij “hun zetel respectievelijk woonplaats hebben op hetzelfde perceel als het bouwterrein”. De

verzoekende partijen weten niets te vertellen over de aangeplakte bekendmaking en de daarin meegedeelde startdatum van aanplakking, en bieden daar ook geen verklaring voor.

De verzoekende partijen laten ook in het ongewisse op welk tijdstip na de vaststelling van de aanplakking op 16 november 2015 zij zich tot de stad Oostende gewend hebben en kennis van de vergunningsbeslissing van 26 oktober 2015 genomen hebben. Bij hun administratief beroepschrift hebben de verzoekende partijen een afschrift van die vergunningsbeslissing en van het attest van aanplakking gevoegd. In hun relaas van de feiten beweren de verzoekende partijen wel dat zij het attest van aanplakking op 1 december 2015 ontvangen hebben, maar zij bewijzen dat niet. Het wordt ook niet bewezen wanneer zij het attest en de vergunning opgevraagd hebben, zodat het niet geweten is welke tijdsspanne er sinds de vaststelling van de aanplakking op 16 november 2015 verlopen is.

De verzoekende partijen stellen aldus op 16 november 2015 een aanplakking vast om pas op 12 december 2015 administratief beroep in te stellen, beweren niet dat de aanplakking onleesbaar was, bewaren het stilzwijgen over de inhoud van de aanplakking en de daarin vermelde startdatum, en laten in het ongewisse hoe lang zij na de vastgestelde aanplakking gewacht hebben om zich in het bezit van een afschrift van de vergunning te doen stellen.

De kritiek van de verzoekende partijen dat de stad Oostende haar plicht tot controle op de aanplakking verwaarloosd heeft, dat de aanplakking opzettelijk of door overmacht verwijderd geweest kon zijn en dat een aanplakking gedurende een periode van dertig dagen niet bewezen is, wordt dan ook niet aangenomen. De bewering dat de aanplakking een dag te kort geduurd zou hebben, wordt evenmin aangenomen en heeft ook geen belang, aangezien het administratief beroepschrift pas op 12 december 2015 ingediend werd.

3.4.

Voorts voeren de verzoekende partijen vergeefs aan dat de aanplakking vroegtijdig was, omdat de vergunningsbeslissing pas op 29 oktober 2015 ondertekend werd. Het staat vast dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende in zitting van 26 oktober 2015 de vergunningsbeslissing genomen heeft. Het valt niet in te zien hoe de rechtmatigheid van de aanplakking aangetast zou zijn omdat de beslissing pas op 29 oktober 2015 door de bevoegde schepenen en de stadssecretaris digitaal ondertekend werd.

Anders dan de verzoekende partijen voorhouden, stelt artikel 4.7.19, §§1 en 2 VCRO geen wettelijk dwingende volgorde in, in die zin dat eerst de individuele kennisgevingen per beveiligde zending, onder meer aan de aanvrager, verricht moeten worden alvorens er tot aanplakking overgegaan kan worden. Dat de collegebeslissing op 29 oktober 2015 enkel per e-mail en nog niet per beveiligde zending aan de tussenkomen partij ter kennis gebracht zou zijn, heeft geen weerslag op de regelmatigheid van de aanplakking. Het valt al evenmin in te zien hoe de volgorde van de verrichtingen de verzoekende partijen zou kunnen benadelen. De verzoekende partijen verliezen zich in formalistische kritiek.

4.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv CONNECTIMMO is ontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 juni 2018 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF